

Thiên đàng Đ có ưu túo có thể con người có một cách rất hợp lý, nhưng sao chúng ta lại không sống theo đúng ý của Ngài.

Báo “Kien Thuc Ngày Nay” số 636, ra ngày 10 tháng 4 năm 2008, trong mục “suy ngẫm”, tác giả Hồ i Âu đã nêu ra một số điểm mà u ngăn ng, mà gã xin mượn để trình làng:

“Thiền nghĩ mà xem, Thiên đàng Đ có ưu túo có thể con người có một cách rất hợp lý, nhưng sao chúng ta lại không sống theo đúng ý của Ngài:

- Ngài đặt hai mắt chúng ta ở đằng trước, vì Ngài muốn chúng ta luôn hướng tới phía trước, chứ không phải để chúng ta có cái nhìn về những sự việc phía sau.

- Ngài đặt hai tai chúng ta ở hai bên là để chúng ta nghe từ hai phía, có thể khen ngợi người khác, chứ không phải để chúng ta chỉ nghe từ một phía hoặc chỉ để nghe những lời tâng bốc êm tai.

- Ngài cho chúng ta có một cái miệng và một cái lưỡi để nói, vì Ngài muốn chúng ta nói ít nghe nhiều và chỉ nói những lời khôn ngoan, chứ không phải để chúng ta nói nhiều hơn nghe và nói những lời sâu hiểm là tên thiên đàng người khác.

- Ngài đặt bộ não chúng ta trong một hộp sọ vững chắc vì Ngài muốn chúng ta nên tích lũy trí thức, nhưng thì chúng ta có thể đi, chứ không phải chỉ chăm lo tích lũy những cái của bên ngoài, nhưng thì dễ dàng bị mất mát.

- Ngài đặt trái tim chúng ta nằm trong lồng ngực, vì Ngài muốn những tình cảm yêu thương giữa những con người phải được xuất phát và lưu giữ trong lồng ngực, chứ không phải ở một nơi nào khác bên ngoài.

Đ th c hi n đúng v i đ m c “suy ng m” mà ng i s u m đã mong mu n, g s ng m suy v ba c quan trên khuôn m t c a m i ng i, đó là m t, tai và mi ng, còn b óc và trái tim, xin kh t i m t n khác.

TR C H T LÀ HAI CON M T

Đây là m t b ph n th ng đ c phe đ n bà con gái t n tình chi u c và ra s c làm đ p.

V lông mày, ng i ta n n nét t a b t nh ng c ng m c vô t ch c, đ có đ c hàng lông mày xinh xinh nh chi c lá li u. Có k còn ch u khó nh ph t đi, r i xâm vô đó, đ có đ c hàng lông mày v a đ p nh ý mu n, l i v a b n v ng v i th i gian. V lông mi, ng i ta cũng ch u khó đeo thêm hàng mi gi , đ m i khi ch p m t, thì ra đáng...con nai vàng ng ngác. V màu s c, ng i ta tô qu ng cho thêm ph n âm u huy n bí, ng i ta nh thu c cho thêm ph n ngây th m m ng...

Ngoài ra, đ b o v cũng nh đ làm đ p cho c p m t, ng i ta còn tròng thêm cho chúng nh ng c p kính, đ m i kích c , đ m i màu s c. Xanh, xám, h ng...Gi ng nh nh ng thiên ki n, nh ng màu s c này ph n nào ngăn tr , khi n chúng ta không còn nhìn th y rõ s th t.

Tuy nhiên đ u quan tr ng là công đ ng c a c p m t. Dĩ nhiên, m t là đ nhìn. Nh ng nhìn cái gì m i là v n đ .

Thiên h th ng b o:

- Con m t là c a s c a linh h n.

Khung c a s đ c m ra đ đón nh n nh ng tia n ng h ng cho căn phòng b t tắm t i và nh ng lu ng gió mát cho căn phòng thêm ph n thông thoáng và d ch u. Cũng v y, c p m t đ c m ra đ đón nh n nh ng hình nh đ p, thâu l m nh ng ki n th c làm giàu cho b n thân và cu c s ng.

Số Học Lý của Thế giới

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Tuy nhiên, như khung cửa sổ phải đóng lại khi cuộc sống phong phú lên và cửa sổ mở ra trước xu hướng, chúng ta cũng phải nhìn nhận lại những hình ảnh xa, làm vấn đề tâm hồn và làm những cuộc sống. Chính vì thế, một tác giả đã viết:

- Cửa sổ là mai mối của tình ái.

Thế đó gã hiểu được rằng tại sao Đức Kitô lại có một thái độ thật nghiêm khắc:

- Nếu một người cửa sổ làm cửa cho người khác ngã, thì hãy móc mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân bị ném vào hồ nước. (Mt 5,29).

Viết tại đây, gã nhớ lại một cuốn truyện trong sách “Cửa Sổ Tinh Hoa”, để khái quát thế này:

Là phu nhân, vợ ông Phòng Huyền Linh, là người tuy đẹp và có đức hạnh. Khi còn trẻ, ông hàn vi lắm. Lúc lâm bệnh nặng thì ông chôn người đã sắp chết, ông gọi là thế để mà báo:

- Tôi bị bệnh nguy quá, nàng tuấn còn trẻ, không nên vội vã, liúu mà ăn uống với người khác sau.

Là thế nghe nói, nước mắt khóc. Đổ vào trong màn khoét một lỗ nhỏ đi, có ý tứ cho chôn người bệnh dù chôn người bệnh có chết, cũng quyên chí không lấy ai nữa.

Chôn bao lâu, ông Huyền Linh khỏi bệnh. Sau ông thi đỗ, làm quan đến chức tể tướng. Ông một niềm yêu mến, kính trọng là thế vô cùng, không hề lấy một tí thìếp nào nữa. Người ngoài cho thế là tại ông sợ là thế có tính hay ghen.

Chính vua Đường Thái Tông cũng mến lòng là phu nhân. Một hôm cho hoàng hậu gọi vào báo:

Sơ Họa Lý của Thơ Đường

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

- Theo phép thơ Đường các quan toạ n có tì thiếp. Quan nhà ta tu i đã cao, vua mu n ban cho m t m nhân.

L th nh t quy t không nghe. Vua n i gi n, m ng r ng:

- Nhà ng i không ghen thì s ng, mà ghen thì ch t.

R i sai ng i đ a cho m t chén r u, gi làm chén thu c đ c, phán r ng:

- Đã v y thì ph i u ng chén thu c đ c này.

L th không ng n ng i chút nào, c m chén, u ng h t ngay. Vua th y th , bèn nói:

- Ta cũng ph i s , hu ng n a là Huy n Linh.

Tr i v i s an bài c a Thơ Đường . Ngài đã đ t c p m t chúng ta đ ng tr c, vì Ngài mu n chúng ta luôn h ng t i phía tr c, ch không ph i đ chúng ta c ngoái nhìn v nh ng s vi c i phía sau.

Kinh nghi m v n cho chúng ta th y: Ng i già th ng s ng b ng quá kh , nên thích ngoái c nhìn i phía sau.

Th c v y, trong khi ng i nói chuy n v i nh ng ng i đã mang n ng tí tu i đ i, gã th y các c ta luôn nh c t i m t th i oanh li t, m t dĩ vãng oai hùng và m t ngày x a hoàng th c a mình. H i y ông th này, bà th n , ch đâu nh b n nhãi ranh bây gi .

Khi nhìn lại những sự việc ở phía sau như thế, người ta thường có hai thái độ:

Thái độ thứ nhất, đó là huênh hoang và tự đắc với những thành công mà mình đã thu được, dễ rơi vào quên trên quên dưới thì người khác lúc nào cũng không hay.

Thái độ thứ hai, đó là bối bối và cay cú với những thất bại mà mình đã gặp phải, dễ rơi vào khi dễ yếm hèn thù ghét những người đã bỏ xóa nhà cửa thì gian.

Dĩ nhiên, gã không phải nhận vai trò của dĩ vãng, những người xưa đã nói:

- Vô cớ bắt thành kim. Không có cũ thì làm sao có mới.

Nhìn lại dĩ vãng, dễ rơi vào chốt lại các ra những bài học, những kinh nghiệm quý giá cho bản thân, là điều đáng trân trọng. Những nhìn lại dĩ vãng, dễ rơi vào thả thả mãi với những chi tiết nhỏ nhặt, hay học học với những thất bại, mà quên mất những thành công, thì đó là đi vào bế tắc nên phải để mắt xem xét lại.

Trong khi đó, người trẻ thường sống bằng những tưởng tượng, nên luôn hướng nhìn về phía trước, dễ rơi vào xa rời những sáng kiến, góp phần xây dựng một ngày mai tươi sáng hơn.

Dĩ vãng thì đã qua đi. Có lấy làm vinh dự và hãnh diện hay đáng cay và chua xót, thì cũng không thể nào níu kéo lại được. Hiện tại mới thực sự cần thiết, bởi vì tương lai được bắt đầu từ trong hiện tại và ngày mai đang bắt đầu từ hôm nay.

TIP ĐÓN LÀ HAI LẠI TAI

Làm đẹp cho vành tai của mình không còn là phạm vi đức quy của phe đôn bà con gái, mà cánh đôn ông con gái cũng như y vô ản có. Qua phim ảnh và sách báo, cũng như khi đi ra ngoài đường, gã đã thấy nhiều anh con gái cũng đeo tai, đeo vào đó một chiếc khoen.

Ngäi ta không phải chỉ một mình, mà đôi khi còn có hai ba người trên vành tai của mình, rồi quäa vào đó những thanh phäng từng từng như nhänh. Một đôi bông, một chiếc vòng, thanh chí có những cây thanh giá để treo lên, tồng teng và đong đäa.

Mục đích của đôi tai là để nghe. Thế nhưng, trong phạm vi này, gã ghi nhận được ít nhất là hai điều bất ngờ.

Điều bất ngờ thứ nhất, đó là chúng ta chỉ thích nghe những lời khen ngợi và ca tụng, hay những lời có lợi cho chúng ta, thanh chí có những lời nhänh bä và tăng bäc. Những lời nói kiêu này được coi như là...khoái lạc, nên dễ dàng được chấp nhận.

Các linh mục Âu Châu ngày xưa làm việc tại Việt Nam thường gọi là các Cố Tây. Và một vị Cố Tây, khi được nghe những lời ca tụng và nhänh bä nhänh, đã phát biểu như sau:

- Mục dù thanh biểu nó "pänh" thanh, những thanh và n...thích.

Điều bất ngờ thứ hai, đó là chúng ta dễ nghe theo những người mà chúng ta có cảm tình. Lời của những người chúng ta thường nhìn thấy dễ dàng hơn những lời của chúng ta nhìn thấy khác.

Thanh và y, khi muốn xin một vật quan ông giúp đỡ việc này việc kia, hay ban cho một khoản huân nào đó. Nếu người giúp đỡ thanh thì phải. Những người ta bän chäy vòng vòng và đi qua cửa hàng, bằng cách đưa phong bì hay biểu xin quà cáp cho quan bà và nhänh quan bà nói thanh. Một lời của quan bà phán ra sẽ có giá trị gấp ngàn lần lời của dân vai những chân thanh.

Cũng theo thanh thanh, khi có việc phải nhänh cha sự hay một đäng bäc nào đó, chúng ta thường nghe một vật trung gian bầu cử, thanh nhänh ông chánh, ông trùm. Những lời của ông chánh hay ông trùm thường được các ngài dễ dàng lên nghe hơn những lời được thanh của chúng ta.

Thế nhưng, sự an bài của Thế giới đối với đôi tai thì hoàn toàn khác hẳn. Ngài đặt hai tai

Sơ Họa Lý của Thơ Đường

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Chúng ta ở hai bên là để chúng ta nghe từ hai phía, có lẽ khen lẫn tiếng chê, chứ không phải để chúng ta chỉ nghe từ một phía hoặc chỉ để nghe những tiếng bực tức.

Trước hết, Ngài không phải chỉ muốn chúng ta đón nhận những lời khen, mà còn phải lắng nghe cả những lời phê bình, chứ trích, bởi vì những câu danh ngôn đã bảo:

- Ai khen ta mà khen phải, thì đó là bạn ta. Còn ai chê ta mà chê phải, thì đó là thầy ta.

Vũ Hưu nói với Ngô Y cùng với quần thần bàn việc nước. Việc gì vua nói cũng phải, quần thần không ai dám nói. Lúc lui chầu, Ngô Y hỏi ra dáng hèn hạ. Ngô Khôi bèn tiến lên và nói:

- Còn thần ai đã đem chuyện Sơ Trang vào nói cho nhà vua nghe chứ?

Vũ Hưu hỏi:

- Chuyện Sơ Trang vào nói là như thế nào?

Ngô Khôi thưa:

- Khi Sơ Trang vào nói mà quần thần, thì cho lui chầu. Có người hỏi: Sao vua lại lo? Sơ Trang vào nói: Ta bàn việc mà quần thần không dám nói, cho nên ta lo. Có nhân có câu: Các vua chầu hỏi ai có thấy gì thì làm việc, ai có bổn phận thì là việc của họ, ai có quyền quyết đoán cho mình việc gì thì còn nói, ai bàn việc không còn ai bổn phận thì một tiếng thôi. Ta nghĩ ngu như ta mà quần thần cũng không ai dám nói, thì nước ta có lẽ sớm muộn thôi. Bởi thế ta lo...y cũng một việc gì nhau. Sơ Trang vào nói thì lo mà nhà vua thì lại mừng.

Vũ Hưu nghe vậy, thì áy náy vái tạ và nói:

- Trú sai nhà thý đ n b o cái l i cho ta.

Riêng đ i v i nh ng l i m i m c, kh dĩ làm hoen c cõi lòng và làm v n đ c tâm can tì ph , chúng ta c n ph i can đ m g t b và đ t khoát nói không.

Đ i th ng c có ông H a Do, là m t nhà n đ t trong ch m Bái tr ch. Vua Nghiêu nghe ti ng là ng i gi i, m i ra, xin nh ng c thiên h . H a Do t ch i, lui v n t i núi Trung Nh c, phía nam sông Dĩnh Th y.

Sau vua Nghiêu l i tìm đ n, c m i H a Do ra là T ng tr ng c chín châu. H a Do th y v y, không mu n nghe n a, bèn ra b sông Dĩnh Th y r a tai. Ngay lúc b y gi , Sào Ph đ t trâu xu ng b sông g p H a Do và h i:

- Vì vì c gì mà bác ph i r a tai nh v y?

H a Do thu t chuy n. Sào Ph bèn gò c trâu l i mà nói r ng:

- Ta toan cho trâu u ng n c n i đây, nh ng l i e b n c mi ng trâu.

Nói đ n, đ t trâu lên quăng sông trên mà cho u ng n c.

Ngoài ra, trong nh ng cu c xích mích hay b t đ ng, chúng ta c n ph i có thái đ khách quan, nghĩa là l ng nghe c hai phe, phe ta cũng nh phe đ ch, đ có th n m v ng s th t, r i đ t i m t s hòa gi i t đ p.

Gã quen m t anh b n ch ng may b đ i c l tai bên trái, thành th m i khi mu n nói v i anh ta đ i u gì, thì ph i k mi ng vào l tai bên ph i c a anh ta mà nói, ch còn nói vào l tai bên trái, thì anh ta s ch ng hi u gì c . Cũng v y, m i khi mu n nghe đ i u gì cho th u đáo, anh ta ph i

chìa cái ở tại bên phải và phía ngoài nói, giống như cái đài ra đa hàng ngày tôi nói phát tín hiệu...

Trong cách cư xử hàng ngày, chúng ta luôn bị tình cảm chi phối, làm cho những phán đoán trở nên lệch lạc, bởi vì chúng ta dễ dàng nghe theo phe ta, là những người hàng hay bè bạn thân cận, những người mà chúng ta yêu mến.

Đã có bé nghẹn ngào trong giờ giáo lý, bố ông thầy giúp xoa bóp cho vài roi. Đã có bé khóc vì mẹ khóc, thầy nói với nhà mẹ với ông bố. Chúng ta nên suy nghĩ hạn chế, ông bố liền nói với giáo viên đừng dùng, thầy khuyên xóm và thầy nói ông thầy mới chấp:

- Nó không đau, nó không đau, nó dám đánh con nhà ngoài ta như thế à.

SAU CÙNG LÀ CÁI MIẾNG

Nếu cái miếng, bên ngoài là vành môi, bên trong là cái lưỡi. Vành môi cũng là điểm điểm các bà các cô chăm sóc một cách kỹ lưỡng. Người ta có thể giữ gìn cho vành môi như lưỡi. Người ta cũng có thể xâm cho vành môi to ra.

Hơn thế nữa, người ta còn chọn bao nhiêu sơn, màu đỏ sặc sỡ trang điểm cho vành môi. Có màu đỏ chói như thịt canh gà. Có màu xám ngợt như thịt trâu... Ai thích chọn màu nào, thì xin tùy họ.

Cái miếng có nhiều công dụng khác nhau. Nếu vì vì những người đang ở trong quỹ đạo của tình yêu, thì cái miếng dùng để hôn. Nếu vì vì những người đang bị kiêu ngạo, thì cái miếng dùng để ăn. Và nếu vì vì bàn dân thiên hạ, thì miếng và trong miếng lúc, cái miếng dùng để nói.

Kính nghiệm cho thầy: Nếu nói, mặc dù là những người tin chính Chúa đã trao ban để chúng ta chuyên thông tin và ý muốn cho người khác, nhưng nếu để cho khí hòa thuận và bình đẳng một phần của thông tin, thì những sai lầm do người nói là một sai lầm chúng ta không

Sai lầm về Lý của Thuyết ngữ Đ

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

---

về phạm hình của . Vì vì nói, chúng ta có thể sai lầm ở đâu, bắt đầu lúc nào, bắt đầu với ai và bắt đầu qua đời nào. Tuy nhiên có hai thể sai lầm mà chúng ta thuyết ngữ về phạm hình của .

Sai lầm thứ nhất, đó là nói dài, nói dè, nói dai. Thứ yếu, trong những câu chuyện hàng ngày, gã thứ yếu có những người luôn dành cho mình cái quyền được nói. Họ nói từ đầu đến cuối, không để cho ai chen vào. Họ nói không kết thúc và chỉ nói về mình bằng cách để cao về những việc mình đã làm, những gì mình đã có, khi người nghe hiểu lúc nào và khi người nói về sự .

Nhất là để về các chủ đề . Họ thuyết ngữ cao hơn tình trạng giá leo thang và những khó khăn trong việc giữ quy tắc và những điều cấm đoán áo gấm tiên. Họ thuyết ngữ chỉ chỉ anh chàng, nếu chàng may mắn phải sai lầm nào đó. Tất cả là những những đi khắp bốn đầu của đi cao lên suốt ngày, ban sáng cũng như ban chiều, ban tối cũng như ban đêm.

Những người nói dài, nói dè, nói dai hình như đã quên mất người xưa căn dặn:

- Đa ngôn thì đa quá.

- Rồi người nói cũng say,

Người khôn nói ít, dè hay cũng nhàm.

Sai lầm thứ hai, đó là nói gian và nói dối, có nghĩa là nói hành nói ngược khác. Hiểu lúc gặp nhau, chúng ta đã phát ngôn thật bả bãi, chúng ta sẽ lắng nghe trích người khác, mà chúng ta biết thể thức như thế nào. Chúng ta nói cho khoái cái miệng. Ai mất danh dự, ai bị vu khống bần đên cũng mắc .

Chính vì thế, Thánh Kinh đã báo :

Sở Hữu Lý của Thế giới

Tác Giả: Gã Siêu

Chúa Nhật, 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

- Sở hữu chỉ vì cái lợi lợi nhuận nên sở hữu ngã gục vì gờm giáo nên chỉ n trng.

Và t c ng dân Ảng Lê cũng nói :

- Không n c nào đ c cho b ng cái i.

Trong khi đó, ý mu n c a Th ng Đ không ph i là nh v y: Ngài t o cho chúng ta ch m t cái mi ng vì Ngài mu n chúng ta nói ít nghe nhi u và ch nói nh ng đi u khôn ngoan, ch không ph i đ chúng ta nói nhi u và nói nh ng i sâu hi m là t n th ng ng i khác.

Ch c h n có l n chúng ta đã c m th y b c b i và t c t i tr c nh ng lu ng đ lu n xuyên t c, tr c nh ng mi ng i thâm đ c c a ng i đ i. Vì đ lu n v n th ng lu n đ . L i đ n th i bao gi cũng phóng đ i, tô màu, không bi t đâu mà l ng, b i vì:

- L i không x ng nhi u đ ng l t léo.

M t i nói vô ý th c có th ví nh lon đ u đ thêm vào l a, làm b ng lên s t c gi n, thù oán, thiêu r i h t tình nghĩa ru t th t cũng nh i xóm. M t i nói vu oan có th làm cho ng i khác m t h t ti n b c, đ a v , thân b i danh li t và đi vào ch n lao tù. B i đó, ng i x a đã đ y :

- Hãy ngoáy i b y l n tr c khi nói.

Esope là m t tên nô da đen, nh ng r t đ c ch là ông Santô yêu m n và kính tr ng. Ngày kia có khách đ n ch i, ông ch sai Esope ra ch mua th c ăn, nh ng không b o ph i mua nh ng gì. Esope mua toàn các th i : nào i heo, nào i bò, nào i ng a...đem v n u n ng. L mi ng nên ăn ngon, ông ch và khách kh a đ u hài lòng v tài n u n ng c a Esope.

Sở Hữu Lý của Thế Giới

Tên: Gã Siêu

Chức vụ: 11 Tháng 7 Năm 2010 04:14

Ngày sau có khách, ông chủ cũng sai Esope đi chợ và cũng không quên mua nhúng gì. Esope liền mua về toàn nhúng gì, chủ khác thì chủ là cách nấu nướng và thêm bớt gia vị.

Thấy vậy, ông chủ ngạc nhiên thì Esope bèn kính cẩn làm một màn lý luận về cái nấu. Ông nói :

- Đói, khát hay xấu, đói hay hôi do vì có sự dùng cái nấu một cách khéo léo hay vụng vụng.

Chính như vậy, Esope được chủ quý yêu và gọi là thoát khỏi kiếp sống nô lệ.

Đến một lúc, gã xin ghi lại một số tình hình như sau:

- Lòng người khôn ngoan tạo thành danh giá, mà kẻ ngu dốt gây nên đổ vỡ tan hoang.

Gã Siêu gasieu@gmail.com